Implementační dokument k 2. úloze do IPP 2022/2023

Jméno a příjmení: Adam Nieslanik

Login: xniesl00

Po spuštění skriptu se zavolá třída __main__, ve které se ve smyčce volá metoda run_instruction() třídy Run.

Třída Instructions, která je nadtřídou třídy Run, pří inicializaci použije metodu třídy Start, která vrátí načtený zdrojový soubor. Třída Start tento soubor získá pomocí třídy Arguments, ve které se zpracují argumenty příkazové řádky. Pokud třída Arguments nenalezne přepínač se zdrojovým souborem, jako zdrojový soubor vrátí soubor načtený ze standardního vstupu. Pokud však nebyl nalezen přepínač se vstupním souborem, vstupní soubor bude reprezentován standardním vstupem. Není ale možné nezadat alespoň jeden z těchto přepínačů. Skript podporuje spuštění s přepínačem --help, který vypíše na standardní výstup nápovědu k programu.

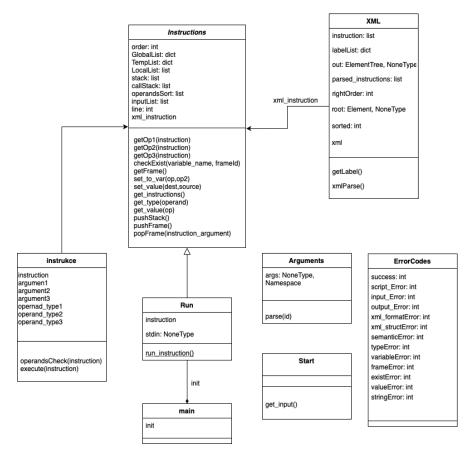
Pokud tedy třída Start vrátila načtený zdrojový soubor třídě Instructions, atribut self.xml instruction této třídy bude inicializován jako třída XML, s načteným zdrojovým souborem. Následně se inicializuje atribut self.instructionList, který reprezentuje přijaty seznam instrukcí. Pro získání takového seznamu se použije metoda třídy XML, konkrétně xml parse (), která načte XML reprezentaci kódu z předaného zdrojového souboru, a vrací seřazený seznam instrukcí, kde každá instrukce uchovává pořadí, svůj typ a jednotlivé argumenty. Na konec tohoto seznamu je přidán řetězec "END", který značí, že další instrukce již seznam neobsahuje a slouží k správnému ukončení skriptu. Třída Instructions, reprezentuje tento seznam pomocí atributu self.instructionList. Pokud se podařilo načíst seznam instrukcí, může třída Run, pomocí metody get instruction (), kterou dědí z nadtřídy Instructions, získat jednotlivou instrukci z tohoto seznamu. Pří zpracování jednotlivé instrukce se pomocí přepínače, který obsahuje hodnoty operačních kódů, volá metoda execute () z příslušící třídy. Každá instrukce je reprezentována svou vlastní třídou, všechny tyto třídy dědí metody a atributy ze třídy Instructions. Při interpretaci instrukce, se nejprve provede kontrola typů argumentů, a to pomocí metody checkOperands (), kterou vlastní jednotlivé třídy. Po kontrole typů se získá argumenty instrukce pomocí metody getOp1(), getOp2(), getOp3() ze třídy Instructions. Pokud je daný argument typu proměnná, zavolá se metoda get value () z nadtřídy pro získání hodnoty této proměnné. Samotná interpretace probíhá v jednotlivých třídách, a pokud je výsledkem této operace přiřazení do proměnné, použije se metoda self. set to var () z nadtřídy pro zápis výsledku do proměnné v odpovídajícím rámci. Tato metoda pracuje z předanými parametry, kterými jsou jméno proměnné a místo jejího uložení (rámec) a kontroluje také, zda byla proměnná již definována. Tato kontrola se provádí pomocí metody checkExist().

Skokové instrukce používají metodu <code>get_label()</code> z nadtřídy, která vrací slovník se jménem návěští a hodnotou, která popisuje pořadí instrukce v kódu. Tento slovník se naplní nalezenými návěštími již při zpracovávání zdrojového souboru ve třídě XML, aby bylo možné skočit na instrukci LABEL, která ještě nebyla zpracována. Hodnota získaná ze slovníku podle názvu návěští se přiřadí atributu <code>self.order</code> třídy <code>Instructions.podle</code> nějž se následné vybírá další zpracována instrukce.

Instrukce pracující s datovým zásobníkem používají zděděné metody jako pushStack () pro zápis hodnoty na zásobník, a popStack () pro získání hodnoty ze zásobníku. Datový zásobník je reprezentován atributem self.stack třídy Instructions. Pokud se jedná o instrukce, které pracují s rámci, používá se metody getFrame () pro získání hodnot rámce ze zásobníku rámců a popFrame () pro přesun rámce do dočasného rámce. Dočasný rámec představuje slovník, a obsahuje jméno "init" s hodnotou true/false, která sděluje informaci o tom, zda byl dočasný rámec inicializován a je tedy možné k jeho hodnotám přistupovat či nikoli. Při zpracování instrukce CALL a RETURN je použit atribut self.callStack třídy Instructions, který slouží pro uchování hodnoty pořadí, na které se vrátí čítač pořadí self.order po vykonání instrukce RETURN.

Vstupně-výstupní instrukce jako je READ/WRITE, pracují se standardním vstupem či výstupem. Pokud byl zadán přepínač skriptu se vstupním souborem, instrukce READ použije tento soubor jako vstupní.

Většina z uvedených metod kontroluje správnost sémantiky a syntaxe a pří nalezení chyby ukončí program s příslušným návratovým kódem získaným ze třídy ErrorCodes.

Třída instrukce v UML diagramu reprezentuje všechny instrukce, avšak v implementaci má každá instrukce vlastní třídu. Z důvodu přehlednosti diagramu jsem zvolil sloučit tyto třídy do jedné.